1.

будувати себе одиноким кретином
на підмурках всеядности

гріх самоти

не возводить а спалює те що нести
не зміє народжена з ласки дитина

я повинен забути сльозу осетина
що тікає за вітром з воланням пусти
меж волокнами зради в щілині фестин
помирає остання моя палестина

лицар чести закутий во трунву нудьги
уклякаю на світло а ви галикайте
у соборах своїх безімнних могил

але карти на стіл бо сподобали карти
білу мерію криці ілюзію спарти
і ніяким ослом не потоптаний пил

2.

синці під вікнами

синці

меж олов'яними синами
кролі залишилися з нами
як янголи на патиці

то вилиці

а гаманці

набиті чесними дарами
і в підмурівках сеї драми
прогризли істину корці

надходить гаспидна пора
червоні цяточки латини
лягли на горду пектораль

я нагодую півдитини
а пруст запросить на хрестини
або до ющенка на баль

3.

пробачте я не помирав
я просто ниів у закутку
я просто знав що ліліпутку
перелопатив бакалавр

я просто буде мало знав
про цю петицію фортуни
в рядках тринадцятої руни
закодувався мій конклав

тож йосипе перехрести
і плюнь во скопище занудне
і видихни цей нашатир

бо з брустурів чужої рудні
агамемнони ополудні
не трахнуться…

4.

і безпристрастіє твоє
тобі воздасться як нікому
у камізелику вузькому
надходить істинний клієнт

який чудовий шансоньє
налив причастіє зо споду
ясновельможний шубер глоду
глисті пошану воздає

я повертаюсь але вже
киртина яблуко порила
і прикидається вужем

у пазуху сховавши крила
ласує опівнічний джем
і усміхається

горила